

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- Pomůžete s Bleším trhem či Hrnčířskou tombolou?.....str. 2,3
- Katolická charizmatická konference.....str. 6
- Kouzlo hradu Karlštejn - reportáže z oslav 650. výročí slavného založení karlštejnské kolegiální kapituly.....str. 7
- Ohlédnutí za postní duchovní obnovou na Tetíně.....str. 10
- Svědectví: Bůh působí i na obnově.....str. 11
- Seriál o sektách a církvích - naši oddělení bratři..... str. 12
- Ze života svatých - Sv. Izidor.....str. 13
- Zprávy z Charity...str. 16
- Historické seriály: o duchovní hudbě a dějinách našeho písennictvístr. 18
- Beroun skautuje už 95 let - články u příležitosti výstavy o skautingustr. 21
- Společný modlitební úmysl na duben - za nově pokřtěnéstr. 24

"My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem" (Řím 6,4-5)

Upomínka na loňský křest....

foto Alois Vašků

Zprávy z farnosti

- **Možnost přijetí sv. smíření.** Na Květnou neděli 1. dubna od 14.00 do 17.00 hodin bude v kostele sv. Jakuba příležitost ke slavení svátosti smíření.
- **Velikonoční triduum** (od večerní bohoslužby na Zelený čtvrtek do nedělní slavnosti Zmrtvýchvstání Páně) stojí v samotném středu prožívání liturgického roku. V těchto dnech slavíme uskutečnění a dovršení Božího díla naší spásy skrze Ježíšovu smrt a zmrtvýchvstání. *Je proto velmi důležité pro věřícího křesťana prožívat tyto události ve společenství Církve slavením společných liturgií, zvláště aktivní účastí na velikonoční vigílii, při které budeme obnovovat své křestní sliby a přijímat do Církve skrze křest i naše katechumeny.* (Letos jimi v naší farnosti budou pan Jan Kratochvíl a slečna Ivana Domeová.) Velikonoční vigílii opět prožijeme v širším společenství naší farnosti.
- **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně - “agapé” na faře.** V den slavnosti Zmrtvýchvstání Páně se po dopolední mši sv. můžeme jako farnost sejít k malému posezení na faře (ve farním sále). Pokud můžete “vzít něco s sebou” (není nutné!), přispějete k tomu, že “agapé” bude o to radostnější...”
- **Farní knihovna** je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 15. 4., 29. 4. atd. od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.
- **Pravidelná modlitební setkání:** tentokrát bude ve **čtvrtek 19. 4.** v kapli Povýšení sv. kříže, od 19.30 hodin. Tentokrát se budeme modlit zvláště “zanově pokřtěné”.
- **Mše sv. “pro děti” - 19. dubna.** Zveme rodiče s dětmi k účasti na bohoslužbě “pro děti”, která se koná vždy 3. čtvrtek v měsíci, tozn. ve čtvrtek 19. dubna od 17.30 hodin v kapli Povýšení sv. kříže.
- **Sbírka na Arcidiecézní charitu.** V neděli 4. března se konala sbírka ve prospěch Arcidiecézní charity, při které se vybralo **7.987,50 Kč**. Na Velký pátek 6. dubna proběhne sbírka konaná na podporu křesťanů ve Svaté zemi. Pozice křesťanů v Izraeli není nijak jednoduchá. Tato sbírka může být malým poděkováním "Svaté zemi", která je kolébkou křesťanství a kde to vlastně všechno začalo...
- **První svaté přijímání dětí.** Po Velikonocích začne příprava dětí na 1. sv. přijímání. Rodiče dětí, které by přicházely v úvahu, necht' se spojí s P. Cyrilem Kubánkem (tel.: 605 981 000), který přípravná setkání povede.
- **Hrnčířské trhy.** Prosím o pomoc s přípravou letošní hrnčířské tomboly na jamích Hrnčířských trzích, které proběhnou 5. a 6. 5. 2007. **Potřebujeme pomocníky na vlastní prodej tomboly na sobotu a na neděli 5. a 6. května.** Prosím, hlase se mi - osobně nebo telefonicky na 605 299 314. Velice děkujeme za každou pomocnou ruku **P. Michal Němeček**
- **Letáček “Nedělní liturgie”.** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.
- **Setkávání maminek s dětmi** se koná ve čtvrtek od 9.00 hodin na obvyklém místě - tedy v budově kaplanky (ve druhém patře “na půdě”). Kontakt: Gábina Štorkánová, tel: 604 282 879.

Z vikariátu

 Vikariátní konference. V úterý 17. dubna se v Praskolesích uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v místním kostele v 9.00 hodin.

Skauti

 Letošní skautský tábor se uskuteční v červenci od **15. 7. - 29. 7. 2007** v Kladrubech u Stříbra u říčky Úhlavky, v místě bývalého Kočovského mlýna. Je to za Plzní, směr na Tachov. Z důvodu dlouhodobého shánění tábořiště nebylo možné informace o letním táboře uveřejnit dříve. Za případné problémy, které tímto zdržením mohly vzniknout, se moc omlouváme.

Cena tábora je 2500 Kč, pro děti neregistrované v našem středisku 2800 Kč.

Předběžné přihlášky obdržíte u jednotlivých vůdců oddílů.

 Všechny srdečně zveme na **skautskou výstavu**, konanou u příležitosti 95. výročí založení skautingu na Berounsku. Vernisáž výstavy je **7. 4. ve 14.00 hodin** v prostorách Muzea Českého krasu...

 Letošní Svojsíkův závod, na který se připravují i členové našeho střediska, se uskuteční v sobotu **14. 4. 2007**.
Lenka Čaplová

 Svatojiřská středisková výprava 28. 4. U příležitosti svátku patrona skautů sv. Jiří uskutečníme v rámci celého střediska výpravu - sraz je v **8.00** hodin na hlavním berounském vlakovém nádraží, pojedeme do Dobřichovic, zamíříme na hrad... Návrat je kolem **19.00** hodin ke klubovně. S sebou je třeba jídlo a pití na celý den, sportovní oblečení dle počasí a pevné boty, šátek(!) a cca 100 Kč.

 Schůzky skautského oddílu - Vlčat - Ocelotů

Vlčata: vždy v pátek od **16.00** do **18.00** (18.15) hodin ve skautské klubovně na faře.

Oceloti: vždy ve středu od 16.00 do 18.00 hodin - rozpis schůzek zatím do konce března 2007: středy **28. 2. 2007, 7. 3. 2007, 21. 3. 2007**.

 Schůzky dívčího oddílu - Světýlka, světlušky a skautky

Světýlka - každou středu od 16.00 do 18.00 hodin, vede Marie Stielová a Kristýna Kodrasová.

Skautky a světlušky - pravidelně v pátek od 16.15 do 18.15 hodin. Vůdkyní je Hana Burešová a dále Soňa Doubková a Eliška Kodrasová

FARNÍ CHARITA BEROUN

 7. Tříkrálová sbírka 2007 v pražské arcidiecézi. Výsledek Tříkrálové sbírky v naší arcidiecézi letos opět převýšil výnos loňské sbírky. Do pokladniček se podařilo vybrat dohromady 3 404 269,70 Kč, což je o cca 500 000,- Kč více než v minulém roce.

 Hledáme dobrovolníka - lektora Aj pro projekt vzdělávání Romů. Jedná se o výuku dospělých, v rozsahu 1-2 kurzy týdně. Kurzy budou probíhat v Komunitním centru v Berouně. **V případě zájmu nás kontaktujte** na tel: **739 107 436** nebo e-mailu: **Mikovastana@seznam.cz** Kontaktní osoba: Stanislava Míková

KMŠ

 Bleší trh. Ve středu **18. dubna 2007 od 8,00 do 16,30 hodin** pořádá Křesťanský klub ve spolupráci s KMŠ a maminkami z farnosti v **prostorách bývalé kaplanky na berounské faře bleší trh**, jehož veškerý výtěžek bude věnován na částečnou úhradu nákladů již realizované přístavby Katolické mateřské školy. **Na tento bleší trh sbíráme**

dětské oblečení a obuv, sportovní potřeby, hračky, knížky a oblečení pro nastávající maminky. Prosíme vás všechny, kdo byste mohli přispět třeba jen několika věcmi, abyste své dary předali ve školce kdykoli v pracovních dnech od 7,00 do 16,00 hodin, nejpozději však do pátku 13. dubna 2007. **Děkujeme vám předem za všechny vaše příspěvky a srdečně vás zveme k levnému nákupu!**

Přístavba mateřské školky byla sice úspěšně realizována, přesto je možné ji i dále finančně podpořit. Uvádíme pro informaci číslo účtu na podporu **KMŠ: 19 - 0361038389/0800 u ČS. Beroun**

- **Zpívání s kytarou!** Každý pátek mimo svátky a prázdniny se v 16.30 hodin scházíme s dětmi a jejich rodiči ke zpívání na půdě farní klubovny, abychom si společně zazpívali a připravili hudební doprovod k dětské bohoslužbě. **Na Velký pátek 6. 4. a v pátek 13. 4. (z osobních důvodů) se zpívání nekoná!!** Kontakt: I. Vašků ☎602 945 017
- **Jarní oheň v Loděnici:** Využívající tradičního zvyku pálení ohňů srdečně vás všechny zveme k příjemnému posezení u táboráku na loděnické farní zahradě. Vezměte si sebou cokoli, co chcete opéci, a cokoli, co by dle vás nemělo na podobném setkání chybět. Teplé nápoje vyjma piva vám rádi nabídneme. K poslední dubnové noci se tedy sejdeme v **pondělí 30. 4. zhruba od 17 hodin.** Pro otrlé nabízíme možnost přespání za kostelem...
- **V úterý 1. května vás už popáté pozveme na Prvomájový výlet.** Sejdeme se u kostela ve Vráži, kde se dá parkovat, jakmile se vyspíme, tedy cca v **10,30 hodin** (v příštím čísle tento čas potvrdíme nebo vyvrátíme), abychom zdolali velmi "náročnou" 2km trasu vhodnou zejména pro děti v kočárcích, batolata i prarodiče s berlemi. V cíli - Svatém Janu se lze občerstvit ve výchovně vzdělávací restauraci "Obecná škola", kde je též dětské hřiště, vyšplhat se za rozhledem ke Kříži na skále a též odpoledne vyslechnout v kostele sv. Jana Křtitele koncert v podání světoznámého pěveckého loděnického tělesa *Comodo*, houslového souboru *Art time mums* a jejich dětí a přátel. Těšíme se na širokou účast! -iva-

Celostátní setkání mládeže pořádá Asociace křesťanských sdružení mládeže a Sekce pro mládež ČBK ve dnech **13. - 19. 8. 2007** v Táboře-Klokotech. Jeho smyslem je pomoci mladým lidem upevnit jejich vztah s Bohem. Očekává se účast asi 5 tisíc mladých lidí ve věku 14-30 let. Více na www.tabor2007.signaly.cz

Diář Manželského společenství

Manželské společenství vás zve po velikonocích ve středu 11. 4. ve 20 hodin na půdu farní klubovny v Berouně. Pokud s sebou vezmete Písmo - ve čtení budeme Markově evangeliu pokračovat Skutky apoštolů - a něco k zakousnutí, nebude nám vůbec nic chybět. -iva-

Zprávy odjinud

Missa chrismatis. Mše svatá s obnovou kněžských slibů a svěcením olejů se na Zelený čtvrtek - **5. dubna** - koná v katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava od **9.00** hodin. Ke slavnostní bohoslužbě jste všichni zváni.

- **Druhé výročí pontifikátu Svatého otce:** U příležitosti 2. výročí pontifikátu papeže Benedikta XVI. bude ve čtvrtek 19. dubna 2007 v 17.30 hod. eucharistická slavnost v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Apoštolský nuncius Mons. Diego Causero zve srdečně všechny věřící ke společné oslavě tohoto významného výročí.
- **Životní jubileum: Kardinál Miloslav Vlk** oslaví letos významné životní jubileum - za dar sedmdesáti pěti let života bude děkovat při eucharistické slavnosti v sobotu 19. května 2007 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. V rámci oslav pořádá Arcibiskupství pražské v pátek 18. května 2007 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha slavnostní koncert s volným vstupem.
- **Svatovojtěšská pout' do Hnězdna.** Národní svatovojtěšské oslavy u příležitosti 1010. výročí mučednické smrti svatého Vojtěcha (+ 997) vyvrcholí v naší arcidiecézi společnou eucharistickou slavností v sobotu 28. dubna v 17.00 hod. v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha v Praze. Mši svaté bude předsedat 59. nástupce svatého Vojtěcha na pražském biskupském stolci, kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský, který v jejím závěru udělí požehnání poutníkům na cestu do polského Hnězdna. Autobus s poutníky odjede od budovy Arcibiskupství pražského 28. dubna 2007 v 19.00 hod. po bohoslužbě. Program pouti bude pokračovat v Hnězdně v neděli 29. dubna 2007 od 7 hodin ráno. Odpoledne se budou poutníci vracet do ČR. Příjezd do Prahy je plánován v noci z 29. na 30. dubna 2007. V autobuse jsou ještě volná místa k dispozici; na pout' se lze přihlásit písemně do 15. dubna 2007 na adrese Arcibiskupství pražské, Pastorační středisko, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, nebo prostřednictvím e-mailové adresy kancelar.ps@vira.cz. Přihlášky lze přijímat pouze do kapacity míst v autobuse. Celkový příspěvek na cestu za účastníka je 800,- Kč. Jídlo na cestu je nutno si vzít s sebou. Koordinátory pouti v naší Arcidiecézi jsou P. Mgr. Stanislav Příbyl CSsR a za Arcibiskupství pražské – Pastorační středisko Mgr. Vladimír Málek.
- **Svatovojtěšská pout' v Praze.** U příležitosti výročí 1010 let mučednické smrti sv. Vojtěcha se bude v sobotu dne 28. dubna 2007 ve 14.00 hodin konat pontifikální bohoslužba s doprovodným programem v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze. Této slavnostní bohoslužbě bude předsedat kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský.
- **Poutní akce v pražské Loreti v dubnu a květnu 2007.** V sobotu 28. dubna se v návaznosti na svatovojtěšské oslavy v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha koná v pražské Loreti **Pout' varhaníků pražské arcidiecéze.**
- Program:*
- 14.00 – slavnostní mše v katedrále
 - 15.30 – přednáška ve velkém refektáři kláštera kapucínů (diskuse, občerstvení)
 - 17.30 – prohlídka Lorety pro účastníky pouti
 - 17.30 – svatovojtěšské nešpory v kostele Narození Páně, po nich koncert pražských carillonistů (hráčů na zvonkohru)
- **Pout' seniorů.** Na sobotu 26. května se připravuje **Arcidiecézní pout senioru**, na kterou jsou zvláště zvaní manželé, kteří slaví stříbrné nebo zlaté jubileum. Pout se bude konat v prostorách kapucínského kláštera a v areálu Lorety, a to již od dopoledních hodin, na závěr pouti se uskuteční koncert souboru „Krakowski Zespól Kameralny“.

 IX. Augustiniánský týden. Česká provincie Řádu sv. Augustina zve zájemce na IX. Augustiniánský týden, který se bude konat ve dnech 23. – 27. dubna 2007 v Klášteře sv. Tomáše, Josefská 8, Praha 1 – Malá Strana. Tématem týdne bude „Sv. Augustin očima mladých lidí“.

Farní dovolená nebude? Milí farníci, uvažujete letos o farní dovolené? Zatím se zřejmě nikdo konkrétně neozval, pokud byste však i letos rádi jeli na společnou letní dovolenou, najde se někdo, kdo se protentokrát ujme organizace? Tato „úloha“ obnáší vytipování vhodného místa a termínu ubytování s plnou penzí pro rodiny s dětmi, organizátor je pak jakýmsi prostředníkem v domlouvání podrobností pobytu... Program farní dovolené se za pět let tradičně ustálil na čtyřech dopoledních (dobrovolných☺) přednáškách s panem vikářem, zatímco se všechny rodiny vystřídají při zabavení dětí během přednášky. Jinak je vše na svobodě účastníků... Předáváme nabídky na ubytování, pokud ještě není pozdě sehnat volný termín: jedná se o Dům setkání v Albeřicích v Krkonoších (www.alberice.setkani.org). V nabídce je také Modrokamenná bouda v Jánských Lázních (www.ceskehory.cz). (Redakce může poskytnout kontakty na některé z účastníků minulých dovolených.) -red-

Katolická charismatická konference letos v Brně

Katolickou charismatickou konferenci organizuje v České republice od roku 1989 hnutí Katolické charismatické obnovy. Jedná se o čtyřdenní akci duchovně formačního charakteru, určenou pro členy a sympatizanty hnutí Obnovy, ale i pro křesťany jakékoli spirituality a pro tzv. hledající. Za účelem duchovního i lidského povzbuzení a hlubší křesťanské formace se zde setkávají dva až tři tisíce křesťanů z celé ČR (katolických laiků, rodin, kněží, řeholníků i křesťanů jiných církví), přičemž zájem o konferenci každoročně vzrůstá. Nedílnou součástí programu bývá „dětská konference“, proto konferenci navštěvuje stále více rodin s dětmi, které by se těžko mohly účastnit klasických exercicií. K dění na konferenci patří i kulturní vyžití – divadelní představení, koncerty apod. Lze ji v neposlední řadě také příjemně spojit s poznáváním pamětihodností a krás města, které konferenci přijme.

Letošní 18. ročník katolické charismatické konference se uskuteční v termínu 25. - 29. července 2007 poprvé v moravské metropoli - Brně. Hlavní program proběhne v moderním pavilonu F na brněnském výstavišti BVV. Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle a také hejtman Jihomoravského kraje Ing. Stanislav Juránek. Program konference tvoří přednášky, adorace, neformální setkání, společná modlitba a bohoslužby. Pozvání na konferenci přijali letos tyto přednášející: Archimandrita Sergiusz Gajek, misionář a apoštolský vikár řeckokatolické církve pro Bělorusko, dále P. Cyril Vojteř Kodet, OCarm., Th.D., S. M. Veronika Barátová z Komunity Blahoslavenství, Mons. ThDr. Michael Slavík, PhLic. Kateřina Lachmanová, Th.D., Mons. Mgr. Tomáš Holub, PhDr. Josef Zeman, CSc., Petr Hejl, DiS., z diakonie Betlém, R. D. Angelo Scarano, S.L.L. a další. Podrobné informace k organizaci a programu, včetně elektronické přihlášky, najdete na internetu na www.cho.cz nebo si je vyžádejte na tel. čísle 777087736. -red-

Kouzlo hradu Karlštejna nemizí ani po 650 letech

Byly to tehdy, 27. března 1357, slavnostní okamžiky, když Karel IV. osobně po deseti letech od založení byl přítomen posvěcení této schránky korunovačních klenotů. Císař si byl dobře vědom, že kromě pevného hradu a silné vojenské posádky musí ustanovit duchovní střežení svého odkazu. Od roku 1357 tady tuto službu vykonával sbor kanovníků v čele s děkanem. Jak moudré a prozíravé bylo toto rozhodnutí ukázaly přesvědčivě dějiny. I ve chvílích pro náš národ nejtěžších i při obléhání hradu, v dobách politicky rozbouřených, nikdy Otcem vlasti ustavená kolegiální kapitula nepřestala střežit čistotu jeho odkazu.

Nově postavený hrad měl pro město Beroun značnou důležitost už proto, že jej císař přivtělil mezi příslušenství hradu. Panovníka k

tomu vedla náklonnost k lidem a městu, kterou vyjadřoval výstižným "Verona mea". Už od začátku této monumentální stavby zde Berounští i lidé z širokého okolí nacházeli četné pracovní příležitosti. Nejvíce ti, kdo uměli pracovat s kamenem, dřevem a kovy, stejně jako ti, co dopravovali na stavbu nejrůznější materiál. Stavba hradu přinášela nejen obživu, ale i stavbu lepších cest a silnic a všichni předpokládali, že blízkost hradu přinese v budoucnu i jejich větší bezpečnost. Kolkolem byly jen nedozírné lesy, kam jen občas panstvo přijíždělo na lovy. Tehdejší přírodu výstižně popisuje romanopisec: "Temná noc se rozložila po celé krajině, příroda ulehla k nočnímu odpočinku. Jen z okolních lesů zazníval chvílemi ryk hladových vlků, kteří se v této době ještě ve velkém množství nalézali ve středních Čechách."

V této situaci to byla nečekaná, obrovská sláva, když v červenci 1355 viděli Berounští, že přes jejich město se vrací zeměpán z Itálie jako korunovaný císař v čele skvělého pětitisícového průvodu. Až sem mu vyjelo vstříc z Prahy duchovenstvo, páni, rytíři a měšťané a tady ho vítali jako světskou vrchnost všeho křesťanstva. Za necelé dva roky druhá slavnost se konala právě při posvěcení schránky českých klenotů na Karlštejně. Tak k dosavadním hradním baštám křesťanství, kultury a moci - k Tetínu a Křivoklátu - přibyla třetí. Byla to

Majestátní Karlštejn

redakční archiv

Karlštejn v původní podobě...

archív

doba, kdy si lid vážil svého vladaře. Jeho cesta z Prahy na Karlštejn probíhala takto: Od břevnovského kostela, kde se shromáždilo množství svátečně oděných lidí, se pestrý Karlův průvod rozjel do malebného kraje, který Karel tak miloval. Lidé potkávající průvod smekali, usmívali se na krále a hlasitě pozdravovali oblíbeného vladaře. Vpředu harcovali pánové z královy družiny a jezdci s

pestrobarevnými korouhvkami. V lesích se ozýval několikanásobný hlas rohů, které občas k potěšení krále trubači rozehráli loveckou melodií. U řeky, která vesele bila pěny o skaliska, mávali převozníci průvodu na uvítanou. Potom náhle zaznělo ono slavné volání z hradu Karlštejna, který se objevil za záhybem cesty. Zářil bělostí a vznešeností, obrovský kamenný relikviář a znak císařovy velikosti, moudrosti a slávy. Stál tu pyšně a cudně na pahorku mezi návršími, na nichž z jedné strany rostly lesy a z druhé vinice. Purkrabí vítal krále a děkan karlštejnské kapituly žehnal. Světská moc a duchovní služba zde působila blahodárně. Kapitula nepřetržitě po staletí střežila králův odkaz, povzbuzovala v dobách zlých a radovala se v dobách slavných. I této pokorné službě vděčíme, že dnes můžeme slavit významné výročí posvěcení Karlštejna. -vac-

Co se dělo: Karlštejnská kapitula oslavuje

Slunečné nedělní odpoledne, postáváme na karlštejnském nádvoří, posloucháme zvon volající k bohoslužbě. Tři čtvrtě na dvě. Konečně smíme dovnitř, stoupáme po schodech a přicházíme do kaple sv. Mikuláše. Oči si zvykají ze zářícího jarního slunce na přitmní hradu. Královská kolegiátní kapitula Nanebevzetí Panny Marie na hradě Karlštejně oslavuje 650 let od svého vzniku. Tato duchovní stráž českého národa byla založena sice až 27. března, ale to bude letos až v úterý, a tak se scházíme už 25. března ke mši svaté na oslavu tohoto výročí.

V kapli je přitmní, ale na oltáři už plane šest svící, děkan kapituly P. Josef Pecinovský z Berouna a její kanovníci P. Robert Hanačík a P. Stanislav Gora z Řevnic a z Dobříše už mají na ramenou fialové mozety, v rohu místnosti už se běhají alby několika ministrantů různého věku a

vzrůstu. Berounská Svatojakubská U oltáře sv. Mikuláše v Rytířském sále Karlštejna **foto av** schola je na místě, varhaník Lukáš Petřvalský u varhan. Archivář Mgr. Libor Gottfried přináší zarámovanou zakládací listinu karlštejnské kapituly a staví ji před řady sedadel.

Slavnost začíná – zahajuje ji P. J. Pecinovský, vítá všechny shromážděné a uvádí, že dnešní mše sv. je poděkováním za kapitulu, za její existenci, protože kanovníci se vždy modlili za český národ a za naši zemi. Trvání kapituly ukazuje na význam víry v našich dějinách, tato místa vždy posvěcovali lidé, kanovníci opatrovali ostatky a korunovační klenoty, byli duchovními ochránci pokladnice Českého království i Římské říše. Dějiny našeho národa jsou dějinami křesťanského národa, jejich počátky je třeba vidět v souvislosti s hlásáním evangelia. P. Pecinovský vítá dále přátele z Národního archivu, zejména Libora Gottfrieda, jenž promluví o zakládací listině. A tak se dozvídáme nové zajímavé informace. Zdejší kolegiátní kapitula byla Karlova oblíbená – vždyť byla založena z jeho iniciativy. Karlštejn a pražskou katedrálu sv. Víta Karel IV. obdařil mnohými ostatky světců. Není divu, že proto i zde, na nově zbudovaném hradě, který dal postavit, založil kapitulu – sbor kanovníků, jenž je duchovní stráží tohoto místa. Listina má slavnostní úvod, vlastně je to

teologické pojednání, jehož autorem je patrně sám *císař Karel IV.*, ale konečnou podobu té krásné latině dal asi učený *Jan ze Středy*. Listina začíná ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Uvádí se zde, že Karel IV., král český, císař římský, vždy rozmnožitel říše, se chce klanět Bohu a uctívat svatý kříž. Kříž je znamením Božího milosrdenství, kříž je oltář, na němž byla přinesena nejvyšší oběť, protože Bůh pro nás vydal na kříž svého Syna...“ Celý úvod zakládací listiny je psán vznešeným stylem a nádherným poetickým jazykem plným metafor... „To vše majíce na mysli, založili jsme k chvále a slávě Boží Trojice a zejména Vykupitele a ke cti veškerého vojska nebeského na hradě, který jsme nově postavili, dvě kaple – sv. Kříže a Panny Marie...“ (To množné číslo znamená „my, císař Karel“, jde o plurál majestatikus...) Obě kaple vysvětil *Arnošt z Pardubic*. Karel IV. se právě vrátil z Římské říše, podařil se mu významný státnický krok, byl na vrcholu své politické moci. *26. března vysvětili kapli sv. Kříže a 27. března byla podepsána tato zakládací listina*. Kromě tohoto krásného úvodu jsou v ní i praktická ustanovení a hospodářské zabezpečení kapituly, o něž se staralo jedenadvacet měst a vesnic (Beroun, Loděnice, Poučnick, Třebáň, Hostomice, Dobříš, Kytín, Milín, Dubenec, Dušníky, Chyňava, Žloutkovice, Zdice, Vráž, Hudlice, Tetín...). Tyto obce živily děkana a kanovníky, předkové dnešních obyvatel se o kapitolu starali, a proto jsou také představitelé těch obcí dnes rovněž pozváni. Děkovná mše za kapitolu a Karla IV. je zároveň sloužena za ty dávné bezejmenné lidi.

Kanovníci vyšli zpět z liturgického prostoru, oblékají na sebe další roucha a vracejí se k bohoslužbě. Mši sv. celebruje děkan kapituly *P. Pecinovský*, zpěvem gregoriánského chorálu doprovází *Svatojakubská schola*. *P. Hanačík* ve své homilii promlouvá o kříži, který je znamením nejen ve smyslu historickém, ale hlavně je znamením Boží lásky. Vrací se i k dnešnímu úryvku evangelia a k listu apoštola sv. Pavla, ukazuje kříž jako vítězství Boží lásky nad zlem, zlobou a smrtí. Mše sv. plyne dál podle obvyklého pořádku, zpíváme ordinárium, varhany trochu chraptí... Závěrečné slovo patří *P. Pecinovskému* – je to poděkování za to, že jsme byli přítomni nejen fyzicky, ale i duchovně... Přicházejí zástupci obcí, které byly spjaty s Karlštejnem, aby převzali CD o historii kapituly. *L. Gottfried* zve i představitelé Praskoles a Mořiny, protože tyto obce sice v listině jmenovány nejsou, ale kapitolu také podporovaly. Na závěr zaznívá mohutný chorál *Svatý Václave*.

Lidmila Fričová

Mše v kapli sv. Kříže

Přesně v den ustavení karlštejnské královské kolegiální kapituly, v úterý 27. 3., se konala na hradě Karlštejně slavnostní mše sv. ve vzácné kapli sv. Kříže. Z důvodu malého prostoru se této mše účastnili pouze členové kapituly, církevní představitelé a jejich hosté. Atmosféru této krásné bohoslužby přibližuje alespoň fotografie na této straně.

-red-

Slavnost v kapli Sv. Kříže

foto av

Co se dělo: I to je půst - s jídlem a bez pana faráře

„Jak to ten pan farář dokázal, že se sešlo tolik lidí?“ uvedl řečnickou otázkou pan kaplan Cyril nastávající setkání Duchovní obnovy na Tetině. Její vedení bylo na něm, tedy aby bylo jasno: na Duchu svatém...

Jsem šťastná mezi těmi, kteří obnovu své duše-srdce, chcete-li, potřebují. Třeba proto, že: Vlka nesou běhy, orla křídla, a člověka – srdce. Lidová moudrost platí po staletí. Zato dnešek, ten zas začíná překvapením, nejedním – a samým milým! Pro každého se židlička našla, což je v tuto chvíli málem neuvěřitelné. Velká místnost je plná lidí. Sestry tetínské farnosti štědře prostírají stoly – ano, teď v čase půstu. Pana faráře zastoupil pan kaplan, jako by v půstu především nastal prostor 'i' na obnovu našich vztahů, závislostí... nejen o fenoménu jídla je půst. Půst jídla dobu postní snad 'jen' provází. Vychází ze stavu srdce, jak se dozvídáme dále. Pan kaplan nám předkládá slova proroka Izaiáše, kapitolu 58, v.1-12, a provází je výkladem.

„Pravý půst je spojen s milosrdenstvím. Kdo si umí odříct jídlo, dovede cítit s hladovým. Vždyť si to zkuste, třeba půl den nejíst. Co se stane? Bud' člověk najednou neví, co počít nebo vidí chyby na druhých zřetelněji... Připadá si lepší než oni, a to už hrozí nebezpečná pýcha, tak to NE. Půst nemůže být samoučelný. Půst sám sobě nemá nic společného s milosrdenstvím. Co je milosrdenství? Půjdu, všechno rozdám a skončím pod mostem nebo na krku svým bližním? Tak to NE. Milosrdenství neznamená "vyměklost", podporovat někoho na cestě k záhubě vlastní nezodpovědnosti. Znamená to i určitou tvrdost pro dobro člověka. Půst (někoho a pro někoho) vede k sebekázni, teprve pak ke schopnosti pomáhat, něco konkrétního – milosrdného podnikat.“

Poznávací znamení: nemusí to být vždy příjemné, není to jen odškrtnutí kolonky 'dobrý skutek' a honem pryč do teplíčka. To by se mi stále dařilo dobře, přiznávám. Ale nic není ztraceno. Pan kaplan Cyril navrhuje průzkum vlastního nitra: Jak vypadají moje zkušenosti? Boj s vlastním tělem? Co požadavky druhých, ovládají mne? A kde jsou moje investice do spásy duše druhého člověka? Poslední bod je to největší, co mohu pro druhého člověka vykonat, to je největší korunou výchovy dětí.

*

Duchovno v hmotě? Zajisté. Slova se říkají, příklady táhnou. Jen ten správný příklad nepřehlédnout. Kudy teď povede cestička Ducha Sv.? Izaiáš, kapitola 28, v. 23-29. O čem může také být? *„Práce jako cesta k duchovnímu růstu. Při práci člověk zjistí, že něco jde, něco ne. A úzká cestička toho, co jde, to je zkušenost. S ní je pak člověk pokornější, a učí nás trpělivosti. Nebo: vstávání každé ráno, to už vyžaduje hospodaření s tělem, jít včas spát, připravit se na zítřek... to už od člověka vyžaduje dodržování návyků. Shrnuto: zachovej řád a řád zachová tebe. Řád v čase, každý den nový začátek, oběť, služba... Ve stáří návyky člověka nesou. Kdo nemá návyk čistého spodního prádla každý den, druhé odpuzuje. Jak*

Barokně příjemná fara Tetínská foto av

dojít řádu? Člověk dochází řádu v každodenní práci, při vytváření svého života. Řád prověřuje dobré dílo, dobré dílo přibližuje k Bohu.“ A to konečně pro tentokrát vysvětluje smysl půstu: přiblížit se k Bohu. Jen v Bohu se ztiší duše má ve štěstí pravém, a to bez pravidel nepůjde. Poslouchám, jak dál.

„Nejtěžší řád je ten, který člověk musí vytvořit sám. Je jím řád ve vlastním životě, ve shodě s řádem Božím.“ Co mu tedy konkrétně napomáhá?

1. Půst – odmítnutí – ve všem, co rozptyluje v usebrání duše, to vede k duchovní obnově.

2. Láska k druhému člověku, udělat to (co mi není příliš příjemné) pro někoho (koho třeba vůbec ani vidět nemusím). Třeba i to dát sobě milému člověku svobodu a nepoutat ho do svých představ.

3. Přijmout radu člověka, který si už svůj řád v životě v souladu s Božím řádem vytvořil. To už asi předpokládá pokoru, ale i trpělivost kní dojit, každý den...

*

...a zas je tady šance být Bohu blíž, žít plněji z pravdy Ježíše Krista. Kéž zvítězí v našich srdcích, i s překvapením, vždy ve svém tajemství Božího plánu s tebou, s ní(m)... s námi.

Makozska

Svědectví: Postní duchovní obnova na Tetíně

Dne 3. 3. se na Tetíně konala postní duchovní obnova. Velice jsem se na ni těšila, protože na adventní obnově jsem načerpala mnoho duchovních sil. Před tetínskou farou jsme se sešli po 13. hodině a co mě potěšilo, sešli jsme se v hojném počtu asi kolem 30 lidí. Po přivítání jsme se přemístili do kaple sv. Kateřiny, kde naše obnova začala. Tuto vedl páter Cyril Kubánek. Po krátké adoraci jsme se opět vrátili na faru. Páter Cyril nám četl úryvky z proroka Izaiáše, které se samozřejmě týkaly půstu. Trochu jsem měla smůlu v tom, že se moje mysl nacházela ve velké nesoustředěnosti a tak jsem si napsala alespoň pár záchytných bodů: "Člověk neustále bojuje, nejen v době postní, s různými závislostmi, kromě jiných i např. s počítačem, televizí a třeba i prací... Úspěch v půstu může přejít v pýchu. Pravý půst je spojený s milosrdenstvím a pokorou... Zachovej řád a řád zachová tebe... Dobré dílo musí vydržet i to špatné - závist, pomluvy atd." Po promluvě nás páter poslal "do ticha". Každý z nás řešil po svém, jak tuto dobu využije, někdo v kapli, jiný venku na procházce. Já jsem využila dobrého počasí a na chvíli jsem se šla projít. Je pro nás nebo alespoň pro mě moc dobré oddat se tichu a jen poslouchat - naslouchat, protože pak uslyším odpovědi na moje otázky, pak vnímám rozhovor Pána Boha se mnou, nakonec pocítím zklidnění v duši a vyjasnění v mysli. To vše jsem prožívala při procházce v okolí tetínské fary. Na chvíli i vysvitlo sluníčko což vše ještě umocnilo. A bylo to tady... zase, jako i při adventní obnově, i nyní se dostavil klid, pokoj a bylo mi prostě dobře a lehce. Večer od 18 hodin byla mše svatá, která udělala tečku za "mým" sobotním odpolednem. A mohu úplně upřímně přiznat, že jsem se cítila lépe než, když jsem odpoledne přijížděla, prostě jsem byla "obnovena". BOHU DÍKY!!! Nesmím zapomenout poděkovat páterovi Cyrilovi za jeho slova, sestřám Janě a Kláře, i Janině mamince za jejich přijetí a také za pohoštění, které se dostalo na všechny, i když se nás sešlo tolik. Doufám, že v každém, kdo se zúčastnil, tato obnova zanechala něco dobrého... I kdyby to byl jen dobrý pocit, se kterým by odjížděli domů. Ještě jednou díky a těším se na další duchovní obnovení.

MzP

Seriál: Sekta, nebo církev?! VII.

Milí čtenáři, po několik měsíců sledujeme fenomén "církev". V tomto čísle se pokusím velmi stručně představit další křesťanské církve.

U nás malá, ale historicky nesmírně významná je **Pravoslavná církev** zastupující východní křesťany. Křesťané se v prvních staletích rozšířili především na Blízkém Východě a Řecku. To jsou místa, která v prvních staletích našeho letopočtu nesla kulturu. S postupným oddělením Východu a Západu došlo také k postupnému odcizení křesťanství na Východě. Tak došlo ke konečnému rozštěpení v roce 1054. Pravoslavná církev nemá viditelnou hlavu (papeže), ale vždy v čele velké oblasti stojí patriarcha. Také u nás má vlastní správní systém s nezávislým patriarchou (pražský arcibiskup Kryštof) - jde tedy o autokefální církev.

Vedle Pravoslavné církve existuje řada ortodoxních církví, které se liší od např. Ruské pravoslavné církve v některých liturgických prvcích a někdy i v dogmatech. Např. Koptská církev, Arménská církev, Syrská,...

Další velká skupina církví vznikla na západě po rozkolu spojeného s postavou Martina Luthera. Jak jsme již naznačili dříve, tato tradice sahá do 16. století. U nás z této rodiny církví dnes působí **Českobratrská církev evangelická** (140 tis. lidí dle sčítání lidu), která u nás vznikla v roce 1918 sloučením dvou tolerovaných církví lutherského a kalvinského proudu. Dnes jde o druhou nejvýznamnější církev u nás. Organizace: základním orgánem je šestičlenná synodní rada v čele se synodním seniorem. Území ČR je rozděleno na 13 seniorátů a v nich působí jednotlivé sbory (např. Berounský sbor). Tato církev má svojí charitní organizaci s názvem Diakonie.

K rodině církví lutherského charakteru si samostatnou cestu zvolila **Slezská církev evangelická augsburského vyznání** (dnes v několika samostatných sborech).

Vedle těchto církví se objevil proud anglikánské církve. Samotná anglikánská církev u nás velkou roli nesehrála, ale její odštěpené sbory ano. Prvním takovým sborem je **Církev bratrská** (7000 členů), která se dnes ovšem více hlásí k probuzeneckým idejím (důraz na osobní prožitek konverze, často s přísnými morálními nároky na jedince). Jiným uskupením je **Jednota bratrská**, která se v 90. letech 20. st. přiklonila k charismatické orientaci. Dále jde o **Bratrskou jednotu baptistů**, (u nás asi 30 sborů), každý sbor má nezávislé samostatné vedení. Mezi těmito církvemi je nutné vzpomenout také **Evangelickou církev metodistickou** (2500 členů), která vzniká z probuzeneckého hnutí mezi evangelíky.

V 19. st. ovládla část křesťanů představa, že do posledního příchodu Ježíše Krista již nezbývá mnoho času, a tak je nutné vytvořit skutečnou církev, oddělenou od hříchu předchozích společenství. Na tomto základě vznikla např. **Církev adventistů sedmého dne** (8000 členů) založená 1863 po velkém proroctví E.G. White - prorokyně spatřující největší nedostatek tradičních církví ve dni slavení šabatu. Místo neděle to má být sobota. Společenství zachovává řadu starozákonních předpisů o pokrmech. Tato církev se nejdříve distancovala od ostatních církví, prodělala dlouhý vývoj a dnes se již hlásí k ekumenismu.

Touha po obnově stála také za pentekostálním hnutím, které vzniká na přelomu 19. a 20. st. Důraz se klade na citový zážitek jako protiklad chladnému rozumu. Soustředí se na dary Ducha Svatého (charizmata) např. glosolálie, dar uzdravování, proroctví atd., jak je popisuje 1 Kor 12. Toto hnutí mělo několik vln. Druhá vlna tohoto hnutí se nazývá "charismatické hnutí". Objevuje se v 60. letech. Tentokrát ale nevede k zakládání nových sborů, ale naopak prostupuje tradiční

církve s cílem obnovit strnulé struktury. Také katolická církev toto hnutí přijala a je v ní dnes aktivní. Z pentekostálních společenství u nás působí celá řada uskupení a církví: Apoštolská církev, Křesťanské sbory, Církev Křesťanská společenství. Z tohoto proudu jsme zvláště v 90. letech mohli potkat různé velkolepé evangelizace slibující uzdravení.

Jistě nás napadá, jaký je vztah mezi těmito církvemi a církví založenou Kristem. Věnuje se tomu řada textů, II. vatikánský koncil dokonce věnuje celý dekret Unitatis redintegratio této problematice:

"...V této jedné a jediné Boží církvi už od samého začátku vznikaly určité roztržky, které apoštol ostře kárá a odsuzuje. V pozdějších stoletích však vznikly rozsáhlejší rozpory a nemalé společnosti se odloučily od plného společenství katolické církve, leckdy ne bez viny lidí z obou stran. Ti však, kdo se nyní rodí v takových společnostech a dosahují v nich víry v Krista, nemohou být viněni z hříchu odloučení a katolická církev k nim přistupuje s bratrskou úctou a láskou. Neboť ti, kdo věří v Krista a řádně přijali křest, jsou v určitém společenství s katolickou církví, i když ne dokonalém. Je pravda, že mezi nimi a katolickou církví jsou rozpory různého druhu jak v oblasti víry a někdy i kázně, tak ohledně struktury církve, takže plnému církevnímu společenství stojí v cestě nemalé překážky, někdy dosti vážné, o jejichž odstranění se snaží ekumenické hnutí. Nicméně však jsou vírou ve křtu ospravedlněni a přivtěleni ke Kristu, proto jim právem náleží čestné označení křesťanů a synové katolické církve je oprávněně uznávají za bratry v Pánu" (UR 3).

-mn-

(více Vojtíšek, Z. *Encyklopedie náboženských směrů v České republice*. Praha: Portál, 2004. Bley, S. *Malý slovník sekt*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakl., 1998. www.sekty.cz/texty/netradicni_nabozenstvi)

Ze života svatých

Sv. Izidor

(4. dubna)

Narodil se r. 560 v Karthageně v rodině vysokého úředníka vizigotského krále Ananagilda. V útlém věku ztratil otce, a tak byl vychováván starším bratrem Leandrem, mužem vysoce vzdělaným, opatem kláštera. U něho nabyt nejen vysokého vzdělání, ale získával mnišskou zbožnost a lásku i k těm nejoboženším lidem. Když se po bratrově smrti stal opatem on, napsal knihu o klášterním životě a objasnil v ní, jaké má mít mnich ctnosti. Jako sevillský biskup projevoval velké organizační schopnosti, zvláště pořádáním národních koncilů, které se konaly v Toledu. Jako rádce králů měl vliv na politické vedení země. Vyvrcholením jeho episkopátu byla všeobecná španělská synoda v roce 633. Mezi dvaadesáti biskupy zaujímal Izidor první místo. Viděli v něm velkého církevního otce, představitele náboženské i světské učenosti. Izidor byl tehdy skutečně nejlepším znalcem starověku a jeho knihovna tehdy byla nejbohatší. Čestné místo mezi knihami měla Bible, kterou vydal s novým textem vyznačujícím se čistotou. Jeho hlavním dílem jsou Etymologie, zabírající dvacet knih. Zanechal po sobě významná díla historická, jako jsou dějiny Gótů, Vandalů a Suebů. Možno říci, že Izidorovo dílo ozářilo celou civilizaci západního středověku. Snažil se přivést k

redakční archiv

rozkvětu křesťanskou vzdělanost a zakládal proto školy a ústavy na výchovu mládeže a zveleboval řehole. I jako biskup žil Izidor po způsobu mnichů. Byl pokorný, k sobě přísný a odpíral si jakékoli pohodlí. Jeho život v Kristu přitáhl srdce mnohých lidí a překonával i zatvrzelá srdce. Otcovsky se staral o chudé, nemocné a ubohé. Jeho působení sahalo daleko za hranice sevillské diecéze. Kromě pojednání z oboru teologie a filozofie složil naučný slovník obecných vědomostí. Když poznal, že jeho život se blíží ke konci, svolal své dlužníky a odpustil jim jejich dluhy. Zbytek jmění rozdal chudým. Zemřel roku 636 a jeho ostatky byly v XI. století přeneseny ze Sevilly do Leonu, kde byla na jeho počest postavena bazilika nesoucí jeho jméno. -vac-

(pozn. red.: sv. Izidor se stal patronem uživatelů internetu)

◊ Našem Meistarším Písemnictví Tam v slunné zemi vlašské...

Neuvěřitelné! O svatém Václavu se píše až v daleké zemi vlašské. Ovšem to “píše se” neznamená noviny a denně čerstvé zprávy jako dnes, ale další verzi svatováclavské legendy. Nejnovější téma to zrovna není - od Václavovy mučednické smrti uplynulo asi 40 - 50 let. Věhlas našeho světce tentokrát prokazatelně překročil hranice české kotliny až do jižní Evropy.

S novou latinskou legendou máme štěstí; víme, kdo ji napsal, a také kde. Autor, další vzdělaný muž, byl biskup, jmenoval se **Gumpold** a žil v italské **Mantově**. **Gumpoldova legenda** je typem středověkého vypravování, jež uchvacovalo čtenáře hlavně množstvím zázraků, a měla přispět k rozšíření Václavova kultu v Evropě. Biskup Gumpold ji napsal někdy kolem r. 980, možná prý už 975. Jako předloha mu posloužila legenda **Crescente fide christiana**, pokud to ovšem nebylo obráceně a Gumpoldova legenda nevznikla jako první. V těchto dobách si v písemnictví nemůžeme být nikdy moc jisti, kdo vlastně co od koho převzal - kompilace patřila k základním metodám, byla znamením autorovy vzdělanosti a originalita se “nenosila”.

biskup Vojtěch

Jaká byla Gumpoldova legenda? No, hlavně hodně rozšířená v mnoha opisech, a tedy hodně proslulá. Je ale napsána poněkud těžkým stylem, který má být hlavně vznešený, patetický. A to prosím prohlásí ve 20. století i **katolický historik Josef Pekař** - píše o “barokní” rafinovanosti práce a Gumpoldově “těžkém stylu”. Václav tu už vystupuje jako světec, je zde dokonalým vzorem křesťana, je obklopen samými pohany (přitom křesťanství tu v jeho době už mělo mnoho stoupenců). Mantovskému biskupovi určitě nešlo o historickou věrnost jako takovou, vždyť ji ani nemohl znát. Jak se dostal ke svatováclavskému námětu? Legendu si u něho objednal **německý císař Ota II.**, jenž to asi učinil na přání svého přítele, nového **pražského biskupa Vojtěcha**. Svatý Vojtěch byl zvolen biskupem 19. února r. 982 na Levém Hradci, jeho investituru provedl Ota II. ve Veroně v červnu 983. Za tři týdny byl vysvěcen od mohučského arcibiskupa právě také přítomného ve Veroně. Z Verony do Mantovy

není daleko. A nová legenda, která se pak v opisech dostávala do světa, měla zvýšit vážnost pražské diecéze. Dochovala se pouze v mladším opisu ve Wolfenbüttelském rukopisu (kolem r. 1000).

Biskup Gumpold měl pokračovatele. Neznámý autor přeložil jeho legendu do staroslověnštiny (kolem r. 1000) a dal jí název **Knih o rodu a utrpení svatého knížete Václava**. Je to tzv. **Druhá staroslověnská legenda o sv. Václavu**. Skladatel klade důraz na zázračné jevy spojené se životem a smrtí světce, historické události ustupují do pozadí. Legenda se zachovala jen v pozdních

přepisech z 15. - 16. století, a to v cyrilských rukopisech **petrohradském** (původně byl uložen ve starobylém klášteře v Bavorsku) a **kazaňském**. Originál byl ale původně napsán hlaholsky, jak se zjistilo podle chyb přepisovače, který jej převáděl do cyrilice.

Podle Gumpoldovy legendy složil na konci 11. nebo na začátku 12. stol. neznámý autor legendu **Oportet nos fratres (Sluší se, bratři)**. Byla psána rýmovanou prózou a určena ke čtení před sborem mnichů ve výroční den smrti sv. Václava 28. září. Legendista vystavěl text na konfliktu světského a duchovního života, knížecího a asketického ideálu, státního a církevního zájmu. Vyprávění přechází v meditaci o smyslu Václavova života. Svätý Václav si získal úctu i v západní Evropě, protože skladba Oportet nos fratres vznikla prý v jednom klášteře v Porýní.

Ale vraťme se do slunné Itálie - v **benediktinském klášteře v Monte Cassinu** se rodí další latinská svatováclavská legenda. Napsal ji **mnich Laurentius, česky Vavřinec**, a to snad ještě v 10. století. Vavřinec měl dobré informace, protože v montecassinském klášteře pobýval jistou dobu sv. Vojtěch a pak i jeho přítel a průvodce, pražský probošt Vilik. Zvláštní je, že musel znát První staroslověnskou legendu, protože mezi oběma jsou nápadné shody. Mnich Vavřinec byl velmi vzdělaný, citoval dokonce i antické filozofy a šlo mu pravděpodobně o napsání poutavého čtení pro mnichy.

Mučednická smrt knížete Václava se stala známou i v Evropě, Václav byl jako světec zařazen do martyrologií a uctíván a význam rodu Přemyslovců nesmírně stoupl, neboť měli v nebi příbuzného, mučedníka a mocného přímluvce...

Lidmila Fričová

redakční archiv

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✿ **Jak jsme slavili Masopust v Lochovicích.**

Pronobus, rychtář, Bakus, báby s nůši, střapáci a medvěd s medvěďárem. To je jen slabý výčet maškar, které se 17.2.2007 přišly pobavit do Lochovic na první ročník masopustu po dlouhých letech zapomnění na tuto staročeskou tradici.

Pokud jste přišli, určitě mi dáte za pravdu, že letošní ročník masopustu v Lochovicích byl nejen příjemnou procházkou za slunečného odpoledne, ale také zajímavým a hlavně veselým dnem obnovujícím staré české tradice. Kdo přišel, jedl a pil a s námi se dosyta veselil, jak na začátku dne předpovídal Pronobus, vládce masopustního veselí, v jehož převleku jste mohli poznat pana Přemysla Landu. Veselice začala před obecním úřadem, kde rychtář /pan starosta Lochovic Zdeněk Mandík/ povolil veselici, ale jen pod

Masopustní veselí v Lochovicích

foto autora

podmínkou, že všechny husy a slepice zůstanou ve svých kurnících, lid se bude veselit počestně a žádných strkanic a svárů mezi lidem nebude. Jak jsme slíbili, tak se stalo. Průvod barevných maškár se vydal obcí na nádraží, kde jsme se setkali s masopustním historickým pamím vlakem ze Zadní Třebáně. Za doprovodu kapely Třehusk se setkaly všechny maškary v kole a zatímco lokálka nabírala vodu, maškary plnily svá břicha jitrnicemi, jelítky, tlačenkou i koblihama, které pro tuto akci věnoval Obecní úřad Lochovice. Na nádraží jsme byli svědky jedné trpasličí svatby, kterou připravily děti z klubu Betlém. K tanci a do kroku

Staročeské maškary

foto autora

nám po celou dobu průvodu hrála kapela STYL, a že bylo opravdu veselo, to není třeba dodávat. Zbývá jen říci, že letošní ročník se vydařil, byl veselý a plný slunce a ani pochováání basy na závěr průvodu se neobešlo bez zábavných bonmotů některých maškár. Pokud jste letos zameškali, přijďte příští rok a slavte s námi.

Poděkování patří sponzorům a přispěvatelům, kteří se na akci podíleli. Jmenovitě Obecnímu úřadu v Lochovicích, pekárně Johan Zdice za lahodné preclíky, pracovníkům Klubu Betlém, panu Přemyslu Landovi za roli veselého Pronobuse a panu Zdeňkovi Mandíkovi za ztvárnění role

rychtáře. Děkujeme také Policii ČR za koordinaci dopravy a všem zúčastněným za báječnou atmosféru, kterou jsme společně připravili. Pokud máte vlastní postřehy k masopustu, co se vám líbilo či naopak, nebo nápady na příští ročník, vaše připomínky zasílejte na e-mail: klubbetlem@seznam.cz. Rádi vaše postřehy uvítáme. Budou důležitým ukazatelem do příštích let.

Michaela Kubištová

Klub Betlém Lochovice

Obecní úřad nabízí k zakoupení DVD film z masopustu. Sada obsahuje DVD s 500 ks. fotografií a 45 minutový film. Cena 150,-. Objednávejte do 31. 3. 2007 na adrese Obecního úřadu Lochovice nebo na tel: 602 193 665. / p. Kubištová /

✿ Denní stacionář pro seniory

Farní charita Beroun připravuje zřízení Denního stacionáře pro seniory, který bude zabezpečovat dlouhodobě a pravidelně komplexní služby klientům, kteří pro svůj věk, zdravotní postižení nebo sociální situaci nemohou žít samostatně a rodina je schopna se o ně postarat po zbylou část dne. Účelem je vzbuzovat v klientech pocit potřeby, naplňovat je radostí z vykonávané činnosti, a pocit domácího prostředí a ne jen sociálního zařízení.

Pro stacionář v současné době sháníme vybavení dle tabulky. Pokud byste mohli jakýmkoli způsobem při zařizování stacionáře pomoci, kontaktujte nás, prosíme, dle níže uvedených údajů.

Plánované zahájení provozu: od 1. 5. 2007 na adrese Pražská 108, Beroun 3 **Kontakt:** Farní charita Beroun, Seydlovo nám. 24, 266 01 Beroun, hanau.fchberoun@seznam.cz, telefon 606 639 627

Soupis nábytku a vybavení - Denní stacionář pro seniory

	ks min.
Noční stolek	4
Stůl jídelní	2
Stůl pracovní	2
Židle	14
Křesla	3
Pohovka	1
Stolek konferenční	1
Skříň šatní	2
Skříň	2
Skříňky, police	2
Dřez	1
Lednice	1
Mikrovlnka	1
Rychlovarná konvice	2
Jídlonosiče	5
Hrnky	
Skleničky	
Talíře hluboké	
Talíře	
Talířky	
Příbory	
Lžice	
Lžičky	
Pokrývky, polštáře	5
Deky	5
Ručníky	10
Utěrky	5
Povlečení	8

Chrámový sbor
sv. Jakuba

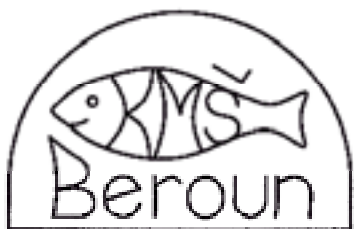
Varhany v době ceciliánské reformy chrámové hudby

Ceciliánská reforma chrámové hudby se dotkla i zvukové podoby varhan. Barokní varhany byly ve svém zvuku dominantní, ostře intonované a velmi znělé. Kromě toho se u nich uplatňoval jiný způsob ladění, který dodával tomuto nástroji specifickou barvu zvuku. Proto se i ve velkých kostelech stavěly varhany s relativně malým počtem rejstříků, neboť byly intonovány tak, aby jejich zvukový objem zcela zaplnil prostor chrámu. Dokladem toho jsou i naše nejslavnější varhany v chrámu Panny Marie před Týnem v Praze na Staroměstském náměstí, které postavil v roce 1676 Hans Heinrich Mundt z Kolína nad Rýnem. Mají 26 rejstříků ve dvou manuálech a pedálu. Kdybychom dnes stavěli do tohoto kostela odpovídající nástroj, měl by minimálně tři manuály a pedál a více než 35 rejstříků. Přesto Mundtovy varhany jsou zcela dostačující a jejich zvuk je nádherný. Po odstranění orchestru z liturgické hudby se pozornost reformátorů obrátila i k varhanám. Zvuk varhan jim připadal velmi ostrý a do prostředí chrámu nevhodný. Varhany měly podle idejí cecilianismu navozovat atmosféru meditace a ztišení, ve forte měly znít majestátně, nikoliv jásavě jako barokní nástroje. Varhanáři reagovali velmi pružně a vytvořili nový typ varhan, jejichž zvuk oproti předchozím nástrojům značně potemněl. Ladění bylo sjednoceno, varhany disponovaly především takovými hlasy, kterými by bylo možné doprovázet chorál a hrát tiché meditace. Protože varhany jsou velmi složitým strojem, bylo na nich možné uplatnit celou řadu technických vymožeností od elektrických čerpadel vzduchu až po různá zařízení na bázi stlačeného vzduchu (pneumatický systém). Dlouho převládal názor, že toto období znamenalo pro stavbu varhan velký úpadek. Ale technická zlepšení a také změněný ideál varhanního zvuku podnítily vznik mnoha krásných a nepochybně originálních nástrojů a také jedinečných skladeb, a proto dnes vnímáme tuto epochu jako svébytnou s mnoha kladnými, ale i zápornými skutečnostmi. Mluvíme o tzv. varhanním symfonismu. Zvuk varhan začal skutečně připomínat zvuk velkého symfonického orchestru a i nové rejstříky měly označení podle nástrojů (roh lesní, klarinet, pozoun), nebo nesly označení velmi poetické, odvozené od charakteru zvuku (flétna milostná, flétna smuteční, hlas nebeský). Gregoriánský chorál se opět dostal do popředí zájmu a opět rozvinul svou působnost do maximální šíře. Je také pozoruhodné, že snahy reformátorů prakticky nikde nenarazily na větší odpor, ale byly přijímány zcela hladce. Mám za to, že znějící chorál musel každého oslovit natolik, že neměl nejmenších pochyb o tom, že jeho místo v liturgii je oprávněné. Probíhaly jen dílčí debaty o detailech podoby liturgické hudby. Varhany byly po své stylové proměně plně vyhovujícím nástrojem a začaly se využívat nejen k doprovodu, ale též k sólové hře. Na tomto poli nejvíce prosluli francouzští varhaníci César Franck, Charles Maria Widor, Théodor Dubois, Louis Vierne a mnoho dalších. V českých zemích se nové varhany tak masivně jako v jiných zemích Evropy nestavěly, protože šlo vesměs o velmi nákladnou záležitost. A tak se většina starších varhan jen upravila. Díky tomu máme u nás nejvíce alespoň zčásti zachovaných barokních varhan, pochopitelně těch bez zásahů je jen velmi málo (nejvíce se zachovaly varhanní skříně, do nichž byly stavěny varhany nové podle dobového vkusu, což je i případ varhan na hlavním kůru v kostele v Berouně). Všude vznikaly sbory a mužské scholy, které pěstovaly zpěv chorálu a polyfonii. Pro amatérské soubory psali skladatelé jednoduché zpěvy, které ovšem vycházely z tradice hudby 16. století (A. Bruckner, V. Říhový, R. Führer, F. Liszt). Od roku 1874 vycházel časopis Cecílie (od roku 1879 přejmenovaný na Cyril) cele věnovaný duchovní hudbě, který se stal hlavním nositelem myšlenek cecilianismu. Informoval v češtině o

nových dokumentech, papežských přípisech i o širším dění v církvi a poskytoval praktické instrukce k provozování hudby při liturgii. Každé číslo obsahovalo notovou přílohu, nejčastěji šlo o nové skladby objevené ve starých rukopisech. Vedle toho byla už v roce 1830 založena Varhanická škola v Praze, kde studoval mj. i Antonín Dvořák. Ta měla vychovávat varhaníky v duchu nových snah o pozvednutí liturgické hudby. Je nutné podotknout, že chorál sice znovu nabyl vážnosti, ale jeho interpretace se velmi lišila od té dnešní, která se vrací k nejpůvodnější verzi. Chorál se totiž doprovázel na varhany a rozhodně nešlo o jednoduchou záležitost. Ve snaze co nejlépe doprovodit gregoriánský zpěv došlo často k deformaci vlastního zpěvu, protože klasicko-romantický hudební sloh byl jen ztěží adaptovatelný na styl chorálu. Nicméně i tak musíme všem stoupencům cecilianismu vzdát poctu za jejich úsilí a velkou práci, kterou odvedli. Skutečně se jim podařilo vrátit chorál na takovou pozici, která mu přísluší.

Pokračování příště

Lukáš Petřvalský, varhaník

Zápis do Katolické mateřské školy

Ve dnech 1. a 2. března probíhal v berounských mateřských školách zápis dětí na příští školní rok. Také v naší KMS jsme dobu zápisu zvolili tak, aby se uskutečnil ve stejném termínu jako v obecních školkách.

Informace o průběhu zápisu v naší mateřské škole se objevila i v regionálním tisku – Berounském deníku a Echu. Titulek novinového článku „Katolická školka byla za hodinu plná“ sice nepopisuje přesně způsob přijímání dětí (protože k pořadí přihlášených nepřihlížíme), zato ale výstižně postihuje situaci, která v posledních letech kolem zápisu do školky nastává.

Letos od nás do 1. třídy základní školy odchází devět předškoláčků, na jejichž místa můžeme přijmout nové děti. Zájem rodičů byl ale daleko větší. O přijetí svého dítěte požádalo během dvou dnů zápisu dvaadvacet rodičů, další nás kontaktovali osobně nebo telefonicky i v následujících dnech. Těší nás zájem veřejnosti a skutečně si velmi vážíme důvěry, kterou nám rodiče projevují. Bohužel již řadu let není v našich silách uspokojit všechny zájemce.

Pro případ většího počtu přihlášených dětí má školka vypracovaná kritéria, k nimž při přijímání přihlížíme: zda rodiče mají zájem o křesťansky orientovanou výchovu, zda jsou nebo budou oba zaměstnaní, jaká je celková rodinná situace či zda školku navštěvuje již některý sourozenec dítěte. Svou roli hraje i věk dítěte, požadovaná doba pobytu v MŠ nebo ztížená možnost docházky do jiného předškolního zařízení s ohledem na místo bydliště, zaměstnání rodičů a dopravní spojení.

Nyní je v naší školce o nových dětech již rozhodnuto a všichni rodiče byli o výsledku zápisu informováni. Těšíme se na naše příští „nováčky“ a přejeme jim, aby pro ně školka byla místem, kam budou rádi přicházet a na něž také jednou budou rádi vzpomínat. Zároveň ale v duchu provázíme také ty, které jsme pro nedostatek volných míst zařadit nemohli. Věříme, že jejich rodiče dokážou přijmout naše rozhodnutí s porozuměním a přejeme jim vše dobré.

Za kolektiv školky Jana Stielová

Ježíš a děti

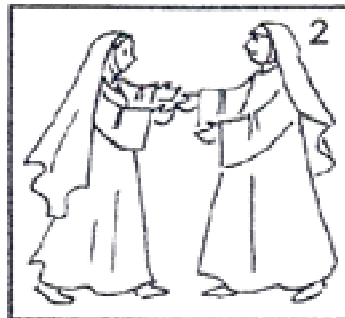
textilní koláž J. Goldmanna

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

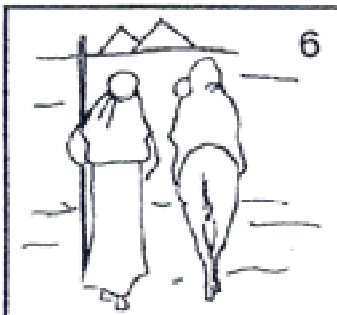

MARIA A JEJÍ ŽIVOT

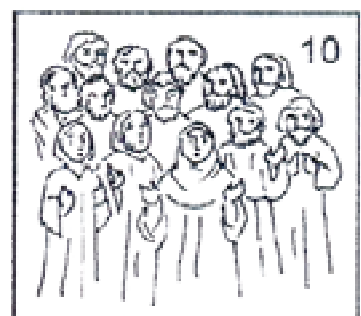
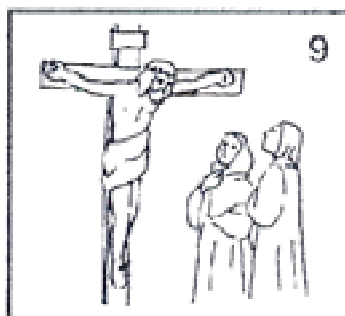
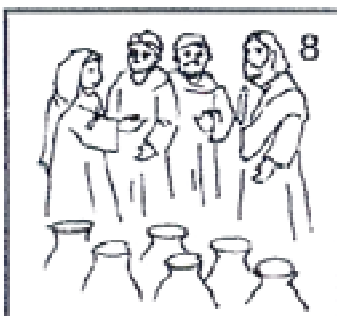
Přiřaď věty k obrázkům. Písmena v závorkách ti pak vytvoří tajenku.

- Ženo, to je tvůj syn. (IS)
- Udělejte všechno, co vám řekne. (KR)
- Tvou vlastní duši pronikne meč. (ÁS)
- Požehnaná tys mezi ženami. (RI)

- Naleznete děťátko zavinuté do plének. (AN)
- Setrvali v modlitbách spolu s Ježíšovou matkou. (TU)
- Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary. (VE)
- Dítě, proč jsi nám to udělal? (KE)
- Vstaň, vezmi dítě a jeho matku, uteč do Egypta. (DE)
- Jsem služebnice Páně. (MA)

Berounští skauti oslaví 95 let svého trvání

Letos v dubnu vzpomene prakticky celý svět, že před sto lety byl založen skauting. Jedinečná myšlenka výchovy mladé generace se tehdy rozlétla do mnoha států, i do našich zemí. Je radostné, že krátce po A. B. Svojsíkovi v Praze zakládá prof. Pakosta v roce 1912 skautský oddíl i v Berouně. Dějiny skautingu po celou dobu jeho konání kopírovaly dějiny a situaci našeho státu. Kdykoliv se prosadila demokracie, třeba jen částečně, nastal rozkvět Junáka. Totalitní režimy skauting zakazovaly.

Významný podíl zde hrál i katolický skauting. Proč vznikl katolický skauting vystihují nejlépe slova zakladatele skautingu i církevních představitelů. Baden-Powell vybízel, aby vůdcové podporovali ve svých družinách duchovní výchovu. Svátý Otec Pius XI. vzkázal: "Můžete sotva dát mládeži něco lepšího než skautskou výchovu". Jak to bylo v Berouně? Oddíl katolických skautů v roce 1937 nesl název "LEGIO ANGELICA". Vedl ho RNDr. Láb, profesor berounského gymnázia. V oddílu pracovali hoši, kteří se později stali významnými občany jako Vítězslav Koza - Slávek, pozdější kněz, který byl krutě

persekuován po únoru 1948. Další dosáhli společenských úspěchů; jako Karel Fiedler - filharmonik, Karel Pobuda a další. Tito členové měli kontakty s královodvorským oddílem. Ten založil v roce 1935 Josef Hermann, pokladník Královodvorských železáren. Oddíl uspořádal na

J. Hladík, J. Vaněk, J. Goldmann, B. Horáková, J. Vaňková a další **redakční archiv** Borech hned v roce založení slavnost 1. slibu za účasti generálního štábu Katolického skautingu. Byly požehnány družinové vlajky. Činnost katolických skautů byla tak bohatá před druhou světovou válkou, že by si zasloužila více prostoru, než jí může dát tento článek. Druhá světová válka činnost přerušila. Když válka skončila, rozvinuli mladí nadšenci přerušenu činnost. Od roku 1945 vedl 3. oddíl katolických skautů Karel Pobuda a katolický dívčí oddíl Anna Krotilová - Andulka se zástupkyní Annou Polákovou - Ančou. Bohužel rozlet skautské činnosti byl opět po krátké době zastaven v roce 1949 na dlouhých dvacet let. Vzpomínáme-li těžkých dob okupace za druhé světové války, defiluje ve vzpomínkách řada jmen, z nichž každé bylo živou kronikou skautských ideálů. Za všechny alespoň dvě jména: Jaroslav Hladík a Antonín Bělohávek - ABÉ, pozdější obětavý kněz. Tuto dobu připomeňme textem slibu pro katolické skauty:

1. Plniti povinnosti vůči Bohu, církvi, vlasti Republice Československé a sloužit jim v každé době.
2. Plniti povinnosti vlastní a řídit se skautskými zákony.
3. Duší i tělem býti hotov pomáhati bližnímu.

To je cíl o jehož uskutečnění se poctivě snaž katolický skauting.

V roce 1990 se po více než dvaceti letech obnovila činnost skautingu

Také v naší farnosti se v nové posametové době začala psát nová skautská kronika. Vše začalo už v roce 1989, v roce velkých společenských změn v naší vlasti. Tenkrát kolem Vánoc vzešla iniciativa od P. Bulína opět založit skautský katolický oddíl a přislíbil mu plnou pomoc. Ihned zjara se hlásí zájemci a těch se ujímá sestra Jana Vaňková - Indián a její manžel Jaroslav Vaněk - Kelly. Přivádí smíšený oddíl k červnové registraci. První oddíl se schází na faře a v létě již táboří v jižních Čechách "Na Blatech". Vedli ho sestra Vaňková a Pavel Kodras - Černá noc. Osmého listopadu je založeno středisko "Radost a naděje". Rovněž byl založen

Sestra Jana foto J. Hazuka st.

Bratr Kelly foto J. Hazuka st.

devatenáctičlenný oldskautský oddíl. Příští rok dostává

středisko znak a vlajku, kterou vyšíla Ivana Trunečková - Kárka. Letní tábor proběhl v Domaslavi. V roce 1994 dostává středisko propůjčením prostory v opravené bývalé kaplance. Předání se zúčastnil ústřední duchovní rádce bratr František Václav Lobkowicz.

Středisku velmi pomáhali mnozí kněží, mnoho táborů strávil s dětmi skautský bratr P. Karol Laburda OPraem., každého z táborů se alespoň na čas účastnil každý ze zdejších kněží a kaplanů. U zrodu střediska při farnosti sv. Jakuba stál a středisko všemožně podporoval P. Libor Bulín, a to od roku 1990 do roku 2001, kdy odchází do Kolína. Jeho nástupce, P. Josef Pecinovský, pokračuje v účinné pomoci. Ze skautského

středu této doby "vzešla i řeholní povolání": S. Johanka Martina Vaňková a P. Hugo Jiří Zikmund OPraem.

Středisko mělo štěstí, že mělo ve svém středu obětavé funkcionáře. Za všechny jmenujme Jaroslava Goldmanna - Atoma, který nás bohužel v roce 1995 navždy opustil. Krátce potom ztrácí navždy středisko sestru Vaňkovou - Indiána. Ve vedení střediska obětavě pracoval nejdéle Pavel Kodras - Černá noc.

Letošních dubnových oslav významných výročí skautingu se v Berouně zúčastňuje i středisko "Radost a naděje". V přízemních sálech Muzea Českého krasu na náměstí, kde bude jedinečná výstava, se jistě návštěvníci

U svatojiřského ohně 1993 foto Jerry

seznámí podrobněji i s prací katolických skautů. Středisko má mladé schopné vůdce, jako Lenku Čaplovou - Šťovku, Hanku Burešovou, Petra E.T. Čaplu, Tomáše Petříčka, Pavla Schöberleho - Mauglího, Jiřího Hazuku - Jerryho a další...

Na závěr malá poznámka: Pro rozsah článku jsme zdaleka nemohli vyjmenovat všechny, kteří by si to zasloužili. Ať prominou. Článek se soustředil zejména na dobu od založení do roku 2001. Od té doby je skautská práce v živé paměti a je také o ní dosti napsáno. -vac-

(Historii katolického skautingu v Berouně se budeme věnovat i v příštím čísle, kdy otevřeme stránky Kroniky katolických skautek.)

Otevřena každou neděli v SUDÉM týdnu 10,30 - 11,15 hodin Fara - přízemí vlevo

HLEDÁME:

• HLEDÁME PRŮVODCE

Pro poutní místo na Tetíně hledáme průvodce se vztahem k tetínské duchovní tradici. Služba je honorovaná a zajišťuje se v období od počátku března do konce října. O prázdninách se provází každý den kromě pondělí, v ostatních měsících pouze o víkendech. Pokud máte zájem o podrobnosti, neváhejte zavolat na telefonní číslo 724 221 617 po 20. hodině.

NABÍDKA:

- Nabízím použité peří: 3 péřové peřiny, 2 polštáře a 1 prošívanou deku za cca 200 Kč.
Informace v redakci, tel.: 602 129 195, e-mail: red.tym@seznam.cz
- **Prodej medu** + medu pastového 93Kč/kg, medoviny přírodní 120Kč/l, medoviny hořké 130Kč/l, (med možno i 5 kg, medovinu možno i 5l); dále svíčky z včelího vosku 16kč/ks, propolis. **Objednávky** vždy v neděli po večerní mši v Berouně. Sháním sklenice (viz od okurek)s víčkem.
- Prodej pohledů (25kč/sada) a knih (*Otec vyhoštěných, Potkala jsem velkou lásku* 50kč/ks) na pomoc malomocným v neděli po ranní i večerní mši v Berouně. **Jambor**

PODĚKOVÁNÍ:

Nedostává se mi slov. V srdci mi zní "Aby nás Pán Bůh miloval ..." Děkuji všem kteří mi pomohli překonat ten šedesátý schod mého života na setkání v neděli 4. března (i když narozeniny jsem měla v únoru), a přispěli tak k překvapení. Proto alespoň mé srdečné Zaplat' Pán Bůh.

Marie Burešová

POSLEDNÍ SLOVO: Zákon postní akce a reakce

Mé vědomé postní "poprvé" znamenalo místo popelečního oběda zašívání potahů v autě - práce, do níž se mi krutě nechtělo, nyní posloužila jako vzdalovač od poledních chutí a vůní. Za čtyřicet dní na to jsem objevila, že pokud i žízním, hlad se dá snadněji vydržet. Večer jsem si pak dala jen sklenici džusu a šla spát pyšně s vědomím jednak, že jsem to zvládla, druhak, že se UŽ zítra najíím. Příště už to bude i bez toho džusu. Žádné tak "dokonalé" příště už se ale nekoná. Ze dne bez jídla mám asi můru - Ó, hnusná

závislosti! Naštěstí nastalo období, kdy se u mne pravidelně střídalo těhotenství s kojením a tedy jsem byla postní "povinnosti zproštěna"... Nyní se ovšem na toto vzácné období vymlouvat nemohu a tak v úterý před Popelcem poslední čokoládu..., že? A v sobotu před první postní nedělí další poslední, vždyť už je vigilie a na neděle se půst nevztahuje, že? A hned v pondělí taky trochu čokolády, protože ty nervy s dětmi..., že? No tak aspoň toho křiku na děti se zdržím... A vydržím. Vyyydržím. Vyyýýý... A DOST! Jen si dám předsevzetí, pokazím ho ještě rychleji, než kdybych žádná neměla. Což takhle půst od předsevzetí. To splním, už dlouho si pro nedostatek sebekázně nedávám ani ta novoroční. A vůbec, vždyť už budou velikonoce! Tak: "šťastné a veselé"!

-iva-

BOHOSLUŽBY: VELIKONOCE 2007

	sobota 31. 3.	Květná neděle 1. 4.	Zelený čtvrtek 5. 4.	Velký pátek 6. 4.	Velikonoční vigilie sobota 7. 4.	Zmrtvých- vstání Páně neděle 8. 4.	Velikonočn í pondělí 9. 4.
<i>Beroun</i>		9.30 17.30	17.30	17.30	20.00	9.30 17.30	9.30
<i>Král.Dvůr</i>		8.00	17.30	17.30	20.00	8.00	
<i>Loděnice</i>		9.30				9.30	
<i>Tetín</i>		11.00				11.00	
<i>Hýskov</i>	17.30						8.30
<i>Chýňava</i>		11.00				11.00	
<i>Železná</i>							11.00
<i>Svatý Jan</i>		8.00	19.30	18.00	20.30	8.00	
<i>Vráž</i>	16.30						10.00
<i>Nižbor</i>		15.00				15.00	
<i>Hudlice</i>	15.00						10.00

MODLITBA MĚSÍCE:

V tomto měsíci se budeme snažit při společných modlitbách duchovně podpořit zvláště všechny nově pokřtěné. Letošní Velikonoce se pro naši farnost stanou svým způsobem

výjimečné: O velikonoční vigílii, při liturgii Zmrtvýchvstání Páně a při liturgii velikonočního oktávu (2. neděle velikonoční) přijmeme do našeho farního společenství celkem 15 nových křesťanů! Z toho jsou 2 dospělí, 4 školní děti a 9 malých dětí.

Je to pro nás jistě velmi povzbuzující, ale i zavazující. Nově pokřtění, u malých dětí zvláště pak i jejich rodiče a kmotři, potřebují k tomu, aby své závazky, jež při křtu na sebe berou, naplnili, duchovní pomoc farního společenství i v dalším období. Svou spoluzodpovědnost za ně i radost z Božího požehnání, jež se v nich naší farnosti dostává, vkládejme často i do svých modliteb.

-jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA DUBEN:

••• *“Za nově pokřtěné”* •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V dubnu budou slavit tito milí přátelé: v Kolíně paní **Marie Novotná** 60 let, v Berouně paní **Eva Doubková** 50 let a **Jana Čochnářová** 35 let, v Nenačovicích paní **Květa Baumanová** 87 let, v Červeném Újezdě **Alena Margraffová** 45 let, v Nižboře **Magdaléna Lebarová** 25 let a v Lukách p. Medníkem **Jan Vomlel** 35 let. Moc na všechny myslíme, zvláště na vás v dálce odstěhované, či vás, kterým zdraví neslouží...

24. dubna uplyne nedožitých 95 let od narození **P. Bohumila Humla**, který působil v Loděnici a svá důchodová léta trávil ve Zdicích. *Vzpomínají vděční farníci*

Dne 17. dubna by se dožila 80 let paní **Růžena Fričová**, známá svým vrstevníkům také jako Áďa či Ádina. *Děkuji, že si na ni spolu s námi vzpomenete. L. Fričová*

KŘTINY: V březnu přijala v naší farnosti v kostele sv. Jakuba svátost křtu **Alex Marfláková** z Berouna.

POHŘBY: V minulém měsíci jsme do rukou Božího milosrdenství svěřili paní **Miroslavu Šmídovou** ze Zdejciny, pana **Františka Koreckého** z Vráže a paní **Marii Hejnovou** z Berouna.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počápy, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** na faře či do schránky “Dotazy a příspěvky” v kostele. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, e-mail: red.tym@seznam.cz